

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การเลี้ยงปลานิล มีการขยายการลงทุน อย่างกว้างขวางในประเทศต่างๆ ที่มีอุตสาหกรรมการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด โดยเฉพาะประเทศในแถบอเมริกากลาง อเมริกาใต้ ประเทศเม็กซิโก และประเทศอินเดีย ซึ่งประเทศเหล่านี้มีพื้นที่ที่เหมาะสมสำหรับการขยายการเพาะเลี้ยงปลานิล และยังเป็นคู่แข่งสำคัญในการส่งออกปลานิลของประเทศไทย เนื่องจากราคาปลานิล ในตลาดโลกอยู่ในระดับสูง ความต้องการปลานิลมีอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะในประเทศสหรัฐอเมริกา และประเทศในแถบยุโรป รวมทั้งประเทศรัสเซีย (ศูนย์วิจัยกสิกรรมไทย, 2550 : 1)

ปัจจุบันประเทศไทย ผลิตปลานิลได้ประมาณ 200,000 ตันต่อปี กรมประมง มีนโยบายเพิ่มกำลังการผลิตปลานิลให้มากกว่าที่เป็นอยู่ร้อยละ 10 ทั้งนี้เพื่อขยายตลาดส่งออกปลานิลเนื่องจากผลผลิตปลานิลส่วนใหญ่กว่าร้อยละ 70 เป็นการบริโภคภายในประเทศ ส่วนที่เหลือส่งออกไปยังต่างประเทศ โดยพันธุ์ปลานิลไทย ที่ต่างชาติยอมรับ ได้แก่ พันธุ์จิตรลดา 2 และ 3 แต่ขณะนี้ยังมีปัญหาเรื่องต้นทุนการเลี้ยง โดยเฉพาะค่าอาหารปลาที่สูงกว่าประเทศคู่แข่งสำคัญ คือ ประเทศจีน แนวทางการแก้ปัญหา คือ การผลักดันให้เกษตรกรรวมกลุ่มตั้ง โรงงานผลิตอาหารสัตว์ร่วมกัน เพื่อลดต้นทุนในการเลี้ยง ซึ่งจะช่วยให้ไทยสามารถขยายการส่งออกปลานิลได้ในอนาคต อย่างไรก็ตาม การเจาะขยายตลาดส่งออกปลานิลนั้น ประเทศไทยต้องเผชิญกับการแข่งขันอย่างรุนแรง เพื่อแย่งชิงส่วนแบ่งตลาด เนื่องจากตลาดนำเข้าสินค้าปลาสำคัญของโลก ไม่ว่าจะเป็นประเทศสหรัฐอเมริกา หรือสหภาพยุโรปนั้น ประเทศจีนเข้าไปครอบครองตลาดส่วนใหญ่ไว้ได้ รวมทั้งในอนาคตผู้ส่งออกปลานิลของประเทศไทย ยังต้องเผชิญกับคู่แข่งที่มาแรง โดยเฉพาะประเทศต่างๆ ในอเมริกากลาง และอเมริกาใต้ ซึ่งมีการลงทุนขยายการเลี้ยงปลานิล โดยมีเป้าหมายที่จะส่งออกไปยังประเทศสหรัฐอเมริกา และสหภาพยุโรป เช่นเดียวกัน (กรุงเทพธุรกิจ, 2550 : 1)

ราคาและลักษณะของปลานิลจะมีความแตกต่างกันในแต่ละตลาด กล่าวคือ ตลาดในต่างจังหวัดมีความต้องการปลานิลขนาดเล็กเพื่อการบริโภค ซึ่งตรงกันข้ามกับตลาดในเมือง

มีความต้องการปลาน้ำจืดขนาดใหญ่ ราคาของปลาจึงแตกต่างกันขึ้นอยู่กับขนาดของปลา อย่างไรก็ตามความเคลื่อนไหวของราคาที่เกี่ยวข้องกับราคาขายได้และราคาขายส่งเป็นไปในลักษณะทิศทางเดียวกันและขึ้นอยู่กับฤดูกาล ในการจำหน่ายปลาโดยปกติราคาจำหน่ายจะสูงในช่วงเดือนมกราคมถึงเดือนกันยายน สำหรับราคาจำหน่ายที่ฟาร์มดูที่ขนาดของปลาอยู่ระหว่าง 12-15 บาทต่อกิโลกรัม สำหรับราคาขายปลีกโดยเฉลี่ยราคาอยู่ที่ 20-25 บาทต่อกิโลกรัม ผลต่างระหว่างราคาหน้าฟาร์มและราคาขายปลีกเท่ากับ 8-10 บาทต่อกิโลกรัม การขยายการเพาะเลี้ยงปลานิลยังต้องมีการปรับปรุงในด้านการผลิตโดยการผลิตเพื่อป้อนตลาดในประเทศนั้นยังมีโอกาสในการขยายตลาดเข้าสู่ร้านอาหารและภัตตาคารไทยและตะวันตก แต่ต้องผลิตปลานิลขนาดใหญ่ซึ่งต้องอาศัยเทคนิควิธีการเลี้ยงที่ทันสมัยมากขึ้น ทั้งนี้เพื่อหลีกเลี่ยงการแข่งขันที่รุนแรงกับตลาดปลาน้ำจืดประเภทอื่นๆ สำหรับตลาดส่งออกนั้นนอกจากการปรับปรุงด้านการผลิตเพื่อให้ได้ปลานิลขนาดใหญ่และไม่มีสารเคมีตกค้างในผลิตภัณฑ์แล้ว ผู้เพาะเลี้ยงปลานิลจะต้องพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตทั้งในด้านพันธุ์ปลา วิธีการเลี้ยง และอาหารปลา ทั้งนี้เพื่อลดต้นทุนการผลิต ซึ่งจะส่งผลให้ราคาส่งออกปลานิลของไทยอยู่ในระดับที่สามารถแข่งขันกับประเทศคู่แข่งสำคัญของไทย

จากข้อมูลของฝ่ายสถิติและสารสนเทศการประมง กรมประมง (2544 : 2) พบว่าตั้งแต่ปี พ.ศ.2532 เป็นต้นมา ผลผลิตปลานิล เป็นอันดับหนึ่งของผลผลิตปลาน้ำจืดในประเทศมาโดยตลอด เมื่อเปรียบเทียบกับปลาน้ำจืดชนิดอื่นๆ ในปัจจุบันปลานิลสายพันธุ์ที่นิยมเลี้ยงกันมากที่สุด คือ สายพันธุ์จิตรลดา 3 (ยูพิน วิวัฒน์ชัยเศรษฐ์, 2543 : 4) โดยเฉพาะในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีเขื่อนและอ่างเก็บน้ำ จำนวนมากนิยมเลี้ยงปลานิลในกระชัง เพราะให้ผลผลิตสูงและให้ประโยชน์สูงสุดในเชิงเศรษฐศาสตร์สำหรับการใช้ประโยชน์จากแหล่งน้ำทั่วไป การเลี้ยงปลานิลในกระชังในพื้นที่ดังกล่าวต้องประสบกับปัญหาการดำเนินงานเป็นอย่างยิ่ง ดังจะเห็นได้จากรายงานของนิลบล กิจอินเจริญ และคณะ (2545 : 3) พบว่า ตั้งแต่ปลายปี พ.ศ. 2544 เป็นต้นมา การเลี้ยงปลานิลในกระชังทุกพื้นที่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้ประสบกับปัญหาการระบาดของโรคยังความเสียหายให้แก่เกษตรกรอย่าง ไม่สามารถประเมินมูลค่าความเสียหาย ส่งผลให้เกษตรกรผู้เลี้ยงหลายรายประสบกับภาวะการขาดทุนจนต้องเลิกกิจการไปในที่สุด ลักษณะอาการของโรคที่พบ คือ ปลานิลจะมีสีตัวเข้มเหลืองซึมลอยตัวที่ผิวน้ำ ไม่กินอาหาร ตาขุ่น โปน มีหนองแทรกอยู่ในกล้ามเนื้อ และม้ามซีด เนื่องจากการตายของเซลล์ในอวัยวะ (กรมประมง, 2544 : 8)

การเลี้ยงปลานิลในกระชังในอ่างเก็บน้ำเขื่อนลำปาวมีมาตั้งแต่ พ.ศ. 2538 ที่บริเวณ บ้านพักสุขใจ ตำบลภูคิน อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ เริ่มแรกมีเกษตรกรผู้เลี้ยงปลานิลใน กระชัง 4 ราย จำนวน 8 กระชัง ปัจจุบันการเลี้ยงปลานิลในกระชังได้ขยายการเลี้ยงเพิ่มมากขึ้น ทั้งจำนวนกระชัง และพื้นที่การเลี้ยง เนื่องจากได้ผลตอบแทนที่คุ้มค่าต่อการลงทุน ปัจจุบันจาก การสำรวจของผู้ศึกษาพบว่า พื้นที่การเลี้ยงขยายไปที่บริเวณบ้านนาขาม ตำบลภูคิน และบริเวณ บ้านท่าเรือ ตำบลลำปาว อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ มีเกษตรกรผู้เลี้ยงปลานิลในกระชัง 90 ราย จำนวน 563 กระชัง อย่างไรก็ตามหากมีการขยายการเลี้ยงปลานิลในกระชังบริเวณอ่างเก็บ น้ำเขื่อนลำปาวมากขึ้น อาจเกิดปัญหาทำให้คุณภาพน้ำและระบบนิเวศของแหล่งน้ำเสื่อมโทรม ซึ่งจะมีผลกระทบต่อวงจรชีวิตของสัตว์น้ำโดยตรง แล้วยังส่งผลกระทบต่อการทำงานประมง (เพียงเพ็ญ จำเริญ. 2544 : 43) นอกจากนี้ยังอาจทำให้เกิดความขัดแย้งระหว่างกลุ่มผู้ใช้ ประโยชน์จากแหล่งน้ำ อันจะก่อให้เกิดความสูญเสียทางเศรษฐกิจและสังคม รวมถึง สิ่งแวดล้อมเป็นอย่างมาก จึงต้องมีแนวทางการจัดการทรัพยากรประมง เพื่อป้องกันปัญหา ดังกล่าว (สำนักงานประมงจังหวัดกาฬสินธุ์. 2542 : 64)

ดังนั้น การที่จะพัฒนาการเลี้ยงปลานิลในกระชังบริเวณอ่างเก็บน้ำเขื่อนลำปาวให้เกิด ประโยชน์สูงสุดและยั่งยืนทั้งทางด้านเศรษฐกิจและสังคม โดยไม่ก่อผลกระทบต่อระบบนิเวศ ของแหล่งน้ำนั้นจะต้องมีข้อมูลเกี่ยวกับคุณภาพน้ำที่มีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตของสัตว์น้ำ เช่น ปริมาณออกซิเจนที่ละลายอยู่ในน้ำ ความเป็นกรด-ด่าง อุณหภูมิ แร่ธาตุอาหาร ผลผลิต ขึ้นต้น ข้อมูลทางด้าน การเลี้ยง สภาพเศรษฐกิจและสังคม จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะศึกษาเพื่อหา ข้อมูลดังกล่าว สำหรับการจัดการการเลี้ยงปลานิลในกระชังให้เหมาะสม และเกิดประโยชน์ สูงสุด

กลุ่มผู้เลี้ยงปลานิลในกระชังบ้านพักสุขใจ เขื่อนลำปาว จังหวัดกาฬสินธุ์ เป็นกลุ่ม ผู้เลี้ยงปลานิลในกระชัง โดยการซื้อลูกปลานิลจากบริษัทผู้จำหน่ายหลัก ซึ่งเป็นการจำหน่าย ลูกปลาพร้อมกับการขายอาหารปลาให้กับกลุ่มผู้เลี้ยงในราคาที่บริษัทกำหนด จากการประกอบ กิจการเลี้ยงปลานิลเป็นเวลาตั้งแต่ 10 ปีที่ผ่านมา กลุ่มผู้เลี้ยงประสบปัญหาหลายอย่าง เช่น ภัยธรรมชาติ ปัญหาน้ำท่วม ภัยแล้ง ปัญหาทางมลภาวะ และจากสภาวะเศรษฐกิจที่ส่งผลให้ ต้นทุนในการเลี้ยงสูงขึ้น เช่น ราคาน้ำมัน ราคาลูกปลา ค่ายารักษาโรค และค่าดำเนินการ ใน ส่วนอื่นๆ ซึ่งต้นทุนในการเลี้ยงปลานิลในกระชังที่กล่าวมาข้างต้น กลุ่มผู้เลี้ยงปลานิลในกระชัง บ้านพักสุขใจ เขื่อนลำปาว จังหวัดกาฬสินธุ์ ไม่สามารถควบคุมต้นทุน และราคา ที่ขึ้นลงตาม สภาวะเศรษฐกิจ แต่ก็สามารถหาแนวทางในการลดต้นทุนจากการดำเนินงานได้ทำให้ผู้ศึกษา

ซึ่งเป็นผู้เลี้ยงปลาในกระชังบ้านพักสุขใจ เขื่อนลำปาว จังหวัดกาฬสินธุ์ มีความสนใจที่จะศึกษาแนวทางการลดต้นทุนในด้านต่างๆ เพื่อให้กิจการและกลุ่มผู้เลี้ยงปลาในกระชังบ้านพักสุขใจ เขื่อนลำปาว จังหวัดกาฬสินธุ์ สามารถลดต้นทุน เพื่อให้เกษตรกรมีกำไรจากการดำเนินงาน เพิ่มมากขึ้น และเป็นแนวทางในการบริหารจัดการธุรกิจการเพาะเลี้ยงปลาให้สามารถดำเนินอยู่ และสร้างความเข้มแข็งอย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาด้านทุน จุดคุ้มทุนและกำไรส่วนเกิน การจัดการด้านการตลาดที่เกิดขึ้นในการเลี้ยงปลาในกระชัง ของกลุ่มผู้เลี้ยงปลาในกระชังบ้านพักสุขใจ เขื่อนลำปาว จังหวัดกาฬสินธุ์
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการลดต้นทุนการเลี้ยงปลาในกระชัง ของกลุ่มผู้เลี้ยงปลาในกระชังบ้านพักสุขใจ เขื่อนลำปาว จังหวัดกาฬสินธุ์
3. เพื่อศึกษาปัญหา และอุปสรรคของการเลี้ยงปลาในกระชังบ้านพักสุขใจ เขื่อนลำปาว จังหวัดกาฬสินธุ์

ขอบเขตของการศึกษา

การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการลดต้นทุนการเลี้ยงปลาในกระชัง ของกลุ่มผู้เลี้ยงปลาในกระชังบ้านพักสุขใจ เขื่อนลำปาว จังหวัดกาฬสินธุ์ ผู้ศึกษาได้กำหนดขอบเขตของการศึกษาไว้ ดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา
 - ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาด้านทุนการผลิต การวิเคราะห์กำไรส่วนเกิน และจุดคุ้มทุนตลอดจนการประเมินผลตอบแทนธุรกิจการเลี้ยงปลา โดยแยกเนื้อหาออกเป็น
 - 1.1 ต้นทุนในการผลิต ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับต้นทุนการผลิต ประกอบด้วย
 - 1.1.1 ต้นทุนผันแปร (Variable Costs)
 - 1.1.2 ต้นทุนคงที่ (Fixed Costs)
 - 1.1.3 ต้นทุนผสม (Mixed Costs)
 - 1.1.4 ต้นทุนที่ไม่ทราบพฤติกรรม (Unknown Costs Behavior)

1.2 การวิเคราะห์กำไรส่วนเกิน และจุดคุ้มทุน ประกอบด้วย กำไรส่วนเกินรวม กำไรส่วนเกินต่อหน่วย อัตรากำไรส่วนเกิน และการวิเคราะห์จุดคุ้มทุน

1.3 การประเมินผลตอบแทน ประกอบด้วย การวิเคราะห์จุดคุ้มทุน (Break-Even Point) การวิเคราะห์อัตราผลตอบแทนจากการลงทุน ROI (Return On Investment) การวิเคราะห์หาระยะเวลาการคืนทุน (Payback Period) การวิเคราะห์หามูลค่าปัจจุบันสุทธิ (Net Present Value : NPV) และการวิเคราะห์หาอัตราผลตอบแทนต่อการลงทุน (Internal Rate of Return : IRR)

2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร

ประชากรในการศึกษารั้งนี้ ได้แก่ ผู้ประกอบการซึ่งเป็นผู้เลี้ยงปลานิลในกระชัง บ้านพักสุขใจ บริเวณอ่างเก็บน้ำเขื่อนลำปาว จังหวัดกาฬสินธุ์ ทั้งหมด 90 ราย แบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ ผู้ประกอบการขนาดใหญ่ (13 กระชังขึ้นไป) จำนวน 15 ราย ผู้ประกอบการขนาดกลาง (7-12 กระชัง) จำนวน 30 ราย ผู้ประกอบการขนาดเล็ก (ไม่เกิน 6 กระชัง) จำนวน 45 ราย

2.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้ประกอบการซึ่งเป็นผู้เลี้ยงปลานิลในกระชังบ้านพักสุขใจ บริเวณอ่างเก็บน้ำเขื่อนลำปาว จังหวัดกาฬสินธุ์ ทั้งหมด 18 ราย แบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ ผู้ประกอบการขนาดใหญ่ (13 กระชังขึ้นไป) จำนวน 3 ราย ผู้ประกอบการขนาดกลาง (7-12 กระชัง) จำนวน 6 ราย ผู้ประกอบการขนาดเล็ก (ไม่เกิน 6 กระชัง) จำนวน 9 ราย ซึ่งขนาดกลุ่มตัวอย่างดังกล่าวนี้ได้มาจากการคิดสัดส่วนแบบเปอร์เซ็นต์ (ร้อยละ 20 ของประชากร)

จากนั้นทำการสุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Selection) โดยสุ่มเลือกตัวอย่างจากประชากรทั้ง 3 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 จำนวน 3 ราย กลุ่มที่ 2 จำนวน 6 ราย และกลุ่มที่ 3 จำนวน 9 ราย รวมเป็น 18 ราย ซึ่งทั้ง 18 รายนี้จะต้องเป็นผู้ประกอบการมาแล้วอย่างน้อย 1 รุ่น และยังมีการประกอบกิจการในปี 2551

3. ขอบเขตด้านพื้นที่

พื้นที่ในการศึกษารั้งนี้เลือกทำการศึกษากลุ่มตัวอย่างกลุ่มผู้เลี้ยงปลานิลในกระชังบ้านพักสุขใจ เขื่อนลำปาว จังหวัดกาฬสินธุ์

4. ขอบเขตค้ำระยะเวลา

ระยะเวลาในการศึกษาครั้งนี้ดำเนินการตั้งแต่วันที่ 1 ถึง 30 มิถุนายน 2552

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ปัจจัยที่มีผลต่อการลดต้นทุนการเลี้ยงปลาชนิด หมายถึง ราคาน้ำมัน ราคาอุปกรณ์ ค่ายารักษาโรค และค่าดำเนินการในส่วนอื่นๆ ซึ่งกลุ่มผู้เลี้ยงปลาชนิดในกระชังบ้านพักสุขใจ เขื่อนลำปาว จังหวัดกาฬสินธุ์ ไม่สามารถควบคุมต้นทุน และราคา ที่ขึ้นลงตามสภาวะ เศรษฐกิจ

2. ต้นทุนการผลิต หมายถึง ต้นทุนทั้งหมดในการเลี้ยงปลาชนิด ได้แก่ ค่าใช้จ่าย ในการลงทุนตั้งแต่เริ่มดำเนินการเลี้ยงปลาชนิดจนถึงการจำหน่ายปลาชนิดจากบ่อปลา จำนวนเป็น 2 ประเภท ดังนี้

2.1 ต้นทุนคงที่ หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่เกิดจากการใช้ปัจจัยซึ่งจะไม่เปลี่ยนแปลงไป ตามปริมาณการผลิต ได้แก่ ค่าดอกเบี้ยเงินกู้ ค่าเสียโอกาสของเงินลงทุนในต้นทุนคงที่ทั้งหมด ค่าเสื่อมราคากระชัง ค่าเสื่อมราคาเรือแจว ค่าเสื่อมราคาเครื่องยนต์ และค่าเสื่อมราคาของเปล ลำเลี้ยงปลา

2.2 ต้นทุนผันแปร หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการใช้ปัจจัยผันแปร ซึ่งจะ เปลี่ยนแปลงไปตามปริมาณการผลิต ค่าใช้จ่ายประเภทนี้ผู้ผลิตสามารถเพิ่มหรือลดได้ใน ระยะเวลาที่ทำการศึกษา ต้นทุนผันแปร ได้แก่ ค่าพันธุ์ปลา ค่าอาหารปลา ค่าซ่อมแซม ค่าแรงงาน ค่าน้ำมัน ค่ายาและสารเคมี ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

2.2.1 ต้นทุนผันแปรที่เป็นเงินสด เป็นค่าใช้จ่ายที่ผู้ผลิตจ่ายออกไปเป็นเงินสด ในการซื้อ หรือ เข้าปัจจัยการผลิต ได้แก่ ค่าพันธุ์ปลา ค่าอาหารปลา ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง ค่าไฟฟ้า ค่ายาปฏิชีวนะ ค่าขนส่งลูกปลา ค่าแรงงาน

2.2.2 ต้นทุนผันแปรที่ไม่เป็นเงินสด เป็นค่าใช้จ่ายผันแปรที่เกี่ยวข้องกับปัจจัย การผลิตของตนเอง หรือการได้มาโดยไม่ได้อาศัยหรือเช่า หรือจัดหาด้วยเงินสด

3. ผลตอบแทน หมายถึง เงินสดรับสุทธิที่ได้รับจากการจำหน่ายปลาชนิดหลังหัก ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการเลี้ยงปลาชนิด

4. การประเมินผลตอบแทน หมายถึง เป็นกระบวนการที่ผู้ประกอบการประเมินผล การตัดสินใจในการดำเนินงานที่ผ่านมาว่า สามารถดำเนินธุรกิจ ได้บรรลุเป้าหมายที่ได้กำหนด ไว้หรือไม่

5. กลุ่มผู้เลี้ยงปลานิลในกระชัง หมายถึง ผู้ประกอบการซึ่งเป็นผู้เลี้ยงปลานิลในกระชัง บ้านพักสุขใจ บริเวณอ่างเก็บน้ำเขื่อนลำปาว จังหวัดกาฬสินธุ์ ทั้งหมด 90 ราย แบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ ผู้ประกอบกิจการขนาดใหญ่ (13 กระชังขึ้นไป) จำนวน 15 ราย ผู้ประกอบกิจการขนาดกลาง (7-12 กระชัง) จำนวน 30 ราย ผู้ประกอบกิจการขนาดเล็ก (ไม่เกิน 6 กระชัง) จำนวน 45 ราย

6. ค่าเสียโอกาส หมายถึง ต้นทุนที่ไม่เป็นตัวเงิน ได้แก่ ค่าเสียโอกาสที่เป็นค่าตอบแทนในการนำเงินทุนไปประกอบกิจการ และค่าจ้างแรงงานจากการประกอบอาชีพอื่น ๆ

7. จุดคุ้มทุน หมายถึง จุดเสมอตัว คือ จุดที่การขายก่อให้เกิดรายได้เท่ากับต้นทุน ทำให้ไม่มีกำไรหรือขาดทุน

8. กำไรส่วนเกิน หมายถึง กำไรส่วนเกินเป็นความหวังของการทำธุรกิจ เพราะกำไรส่วนเกินของสินค้าแต่ละหน่วยจะถูกนำมาใช้หักลบต้นทุนคงที่ของธุรกิจ ฉะนั้น ยิ่งกำไรส่วนเกินต่อหน่วยสูง ต้นทุนคงที่ก็จะถูกหักลบได้เร็วขึ้น กิจการจะอยู่ในภาวะทำทุนต่อเมื่อกำไรส่วนเกินจากการขายสินค้าหักลบต้นทุนคงที่จนหมด และหากผู้ประกอบการสามารถขายได้ในปริมาณที่มากพอจนกำไรส่วนเกินไม่ต้องหักค่าใช้จ่ายอื่นใดเหลืออยู่อีก กำไรส่วนเกินที่เหลือก็จะกลายเป็นกำไรสุทธิของการดำเนินธุรกิจไป

ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา

1. ทราบถึงต้นทุน จุดคุ้มทุน และกำไรส่วนเกิน การจัดการด้านการตลาดที่เกิดขึ้นในการเลี้ยงปลานิลในกระชัง ของกลุ่มผู้เลี้ยงปลานิลในกระชังบ้านพักสุขใจ เขื่อนลำปาว จังหวัดกาฬสินธุ์ ซึ่งข้อมูลที่ได้จะทำให้ผู้ประกอบการสามารถจัดการการผลิต ให้สามารถควบคุม และลดต้นทุนในการผลิต และสามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้

2. ทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อการลดต้นทุนการเลี้ยงปลานิลในกระชัง ของกลุ่มผู้เลี้ยงปลานิลในกระชังบ้านพักสุขใจ เขื่อนลำปาว จังหวัดกาฬสินธุ์ ซึ่งจะนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ในการวางแผนการดำเนินการ ในการจัดเตรียมพันธุ์ปลานิล การเตรียมวัสดุ ระยะเวลาในการเลี้ยงเพื่อให้สามารถลดต้นทุนในการเลี้ยงปลานิลให้ได้มากที่สุด

3. ทำให้ทราบปัญหา แนวทางและข้อเสนอแนะสำหรับผู้ประกอบการเลี้ยงปลานิลในกระชังในการจัดหาพันธุ์ปลา การลดต้นทุน การจัดการผลิต การจัดการการตลาด ให้ผู้ประกอบการสามารถดำเนินการผลิตให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากที่สุด